

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1240/2021
18.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића, Невенке Важић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Анђелке Радосављевић Милинковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 112/20 од 18.02.2021. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 83/21 од 20.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Анђелке Радосављевић Милинковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 112/20 од 18.02.2021. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 83/21 од 20.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 112/20 од 18.02.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ за која му је суд претходно утврдио казне затвора у трајању од по три месеца и изрекао условну осуду којом му је утврдио јединствену казну затвора у трајању од пет месеци и истовремено утврдио да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка на начин и у износима ближе одређеним у изреци пресуде. Законски заступник малолетне ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 83/21 од 20.08.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Анђелке Радосављевић Милинковић, а пресуда Основног суда у Краљеву К 112/20 од 18.02.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Анђелка Радосављевић

Милинковић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи у целини побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или укине другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање том суду.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима бранилац указује да су судови учинили повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) КЗ.

Према наводима захтева браниоца окривљеног, опис кривичних дела у изреци првостепене пресуде не садржи битна обележја кривичног дела из члана 195. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим, конкретно, датум извршности пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 201/18 од 24.04.2018. године, којом је окривљени обавезан на издржавање малолетног сина и ћерке ВВ и ГГ. Бранилац наводи да датум извршности наведене пресуде није утврђен ни у изреци пресуде нити током поступка и у вези са тим указује да је окривљени осуђен да је наведено кривично дело извршио у периоду од 01.06.2018. године до 26.02.2019. године, а да извршност пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 201/18 није могла да наступи 01.06.2018. године. Према наводима захтева, законска заступница малолетних ВВ и ГГ, наведену пресуду примила је 05.06.2018. године па стога сходно члану 345. Закона о парничном поступку, до 01.06.2018. године очигледно није протекао рок за извршење чинидбе односно наведена пресуда није постала извршна.

Бранилац у захтеву даље наводи да у радњама окривљеног у конкретном случају нема елемената кривичног дела из члана 195. став 1. КЗ због тога што је окривљени поступао у неотклоњивој заблуди. Окривљени је у периоду од 03.09.2016. године па до окончања парничног поступка пред Основним судом у Краљеву П2 563/17 који је вођен ради измене одлуке о издржавању, у свему поступао у складу са пресудом Основног суда у Краљеву П2 641/13 од 13.12.2013. године, која је измењена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 201/18. Према наводима захтева, окривљени је поступајући према правноснажној и извршној пресуди уплаћивао износе одређене касније измењеном одлуком. Околност да је окривљени сматрао да је уплатама у претходном периоду био у претплати и тако покрио и период након измене одлуке о висини издржавања, по мишљењу браниоца, у конкретном случају неспорно искључује постојање кривичног дела.

Врховни касациони суд изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Анђелке Радосављевић Милинковић, оцењује као неосноване, а како су исти неосновано истицани и у поступку по редовном правном леку, то Врховни касациони суд, прихватајући разлоге дате на страни 4. од става три од

става осам пресуде Вишег суда у Краљеву Кж1 83/21, као довољне, аргументоване и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Према томе, налазећи да чињенични опис кривичног дела за које је окривљени АА правноснажно оглашен кривим садржи све елементе два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, како је то правилно нашао другостепени суд, па и све елементе кривице, то Врховни касациони суд налази да доношењем побијаних пресуда није повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, а на шта се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Анђелке Радосављевић Милинковић.

У том смислу се и чињенице из пресуда Врховног касационог суда Кзз 39/13 и Кзз 1126/19, на коју се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног указује, битно разликују од чињеничног описа кривичних дела у овом кривичном поступку, па се став изражен у наведеним пресудама на може применити на окривљеног АА. Ово из разлога што се из списка предмета утврђује да се у изреци побијане првостепене пресуде, између осталог, наводи да је пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 201/18 од 24.04.2018. године извршена. Поред тога, из списка се утврђује и да је наведена пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 201/18, којом је по тужби овде окривљеног, измењена пресуда Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П2 641/13 од 13.12.2013. године, постала извршена 05.06.2018. године, односно у оквиру периода од 1. до 5. у месецу за текући месец, у ком је окривљени био дужан да даје издржавање својој деци. Сходно томе, наводи захтева браниоца окривљеног, да наведена пресуда није постала извршена 01.06.2018. године, што је почетак периода у ком је окривљени извршио кривична дела за која је правноснажно осуђен побијаним пресудама, без утицаја је на другачију одлуку овог суда.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Анђелке Радосављевић Милинковић, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 и став 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић